

PUSZTASZER. Még Erdei Ferenc indította el a mozgalmat, hogy Pusztaszer legyen nemzeti emlékhely. Az ő írása után meginduló vita, majd a megvalósító munka egyik szerény, de nagyon szép dokumentuma a *Pusztaszer* című miniatűr könyv, melyet a Szegedi Nyomda miniatűrkönyvklub tagjai készítettek társadalmi munkában. Nemcsak a kiskönyvgyűjtők érdeklődését szolgálja ez a kiadvány, hanem ennek a fontos történelmi emlékhelynek jobb megismerését is. (Bár aligha jutnak hozzá sokan.) Anonymustól Erdei Ferencig sorakoznak a szerzők, akik Pusztaszerről szólnak, Ady s Juhász Gyula többször is. A könyvet Péter László szerkesztette. Ő foglalja össze a Pusztaszer-vita legfontosabb mozzanatait. A Szegedi Nyomda miniatűr könyveinek híre már túljutott a gyűjtők körén, s ennek a sorozat tartalmi gazdagságán túl az is az oka, hogy Vincze György szép tipográfiájával jelennek meg ezek a könyvecskék.

Dicsérhetnének csupán a hasznáért, de ez a könyv rendkívüli szépségével külön is figyelmet érdemel. Makóról kaptuk, a címe: *P. Makó városának víz által való pusztulásáról*. Szerzője Gilitze István (1785—1830), ki „együgyű paraszt” létére versbe örökölte az 1821-es makai árvíz pusztítását. Históriaját ki is nyomatta még abban az esztendőben, Grün Orbán szegedi tipográfussal. A Somogyi-könyvtárban

őrzött egyetlen példány fölhasználásával készült a mostani kötet, a gyomai Kner Nyomdában. (Fakszimilében és mai szedéssel is közli a szöveget.) A művelődéstörténeti, várostörténeti fontosságú históriás ének egyenértékű társa az a négy illusztráló tábla, amelyeken Jámborné Balogh Tünde batiképei idézik az egykori szenvedő várost. A könyv előszavát és jegyzeteit Tóth Ferenc írta; szerkesztői Papp János és Petőcz Károly, lektorai Ortutay Gyula és Péter László voltak.

ALUTA. Ez a címe a Sepsiszentgyörgyi Múzeum évkönyvének, amelynek 1971-es kötetét most hozta a posta. (Ugy látszik, az évkönyvek mindenütt ekkora késéssel jelennek meg!) A mintegy hatszáz oldalas tanulmánykötet bőséggel közli néprajzi, településtörténeti, magyar—román kapcsolattörténeti anyagot, de fontos történeti és irodalomtörténeti tanulmányokat is olvashatunk a kötetben. pl. Imreh István a székelly falvak törvényeiről, Seres András a barcaújfalusi fazekasságról, Szigeti József Apáczai Csere Jánosról, Sombori Sándor meg Mikszáth regényalakjainak sepsiszentgyörgyi megfelelőiről ír. A naiv művészetek iránt fölébredt érdeklődés körébe vág Constantin Stanca írása Ghită Baciu parasztköltőiről. kinek műveiből egy kis kötetnyit is közöl.

